

तत् प्रायश्चित्तपरम् । इति तन्त्रसारः ॥ * ॥
 योगाङ्गषट्प्रकारक्रिया । तदुच्यते ।—
 “धैर्यवृत्तिस्तथा नेतिर्नौलिकी त्र्यम्बकस्तथा ।
 कपालभातिश्चैतानि षट्कर्माणि समाचरेत् ॥
 अन्तर्धैर्यवृत्तिर्धैर्यवृत्तिश्च धैर्यमलशोधनम् ।
 धैर्यवृत्तवर्धनाः प्रोक्ता षट् कुर्वन्ति निर्मल-
 लम् ॥
 वातसारं वारिसारं वज्रिसारं बहिष्कृतम् ।
 घटस्थ निर्मलाधार्य अन्तर्धैर्यवृत्तवर्धना ॥ * ॥
 प्रयोगः ।
 “काकचक्षुवदास्थेन पिबेद्वायुं शनैः शनैः ।
 चालयेद्दुदरं पश्चाद्दन्तं ना रेचयेत् शनैः ॥
 वातसारं परं गोप्यं देहनिर्मलकारकम् ।
 सर्वं रोगक्षयकरं देहानलविवर्धकम् ॥ १ ॥
 आकण्ठं पुर्येद्धारि वज्रेण च पिबेत् शनैः ।
 चालयेद्दुदरेणैव चोदराद्रेचयेत् ॥
 वारिसारं परं धैर्यं देहनिर्मलकारकम् ।
 साधयेद्युः प्रयत्नेन देवदेहं प्रपद्यते ॥ २ ॥
 नाभिग्रन्थिं मेरुष्ठं शतवारञ्च कारयेत् ।
 उदरामयजां त्वक्का जठराग्निं विवर्धयेत् ।
 वज्रिसारमिदं धैर्यं योगिनां योगसिद्धिदम् ॥ ३ ॥
 काकीमुद्रां साधयित्वा पुर्येद्दुदरं मरुत् ।
 धारयेद्देहयामन्तु चालयेदधवर्धना ॥
 इदं धैर्यं परं गोप्यं न प्रकाशं कदाचन ।
 नाभिमग्नजले स्थित्वा शक्तिनाडीं विसर्जयेत् ॥
 कराभ्यां चालयेन्नाडीं यावन्मलविसर्जनम् ।
 तावत् प्रक्षाल्य नाडीञ्च उदरे वेशयेत् पुनः ॥
 इदं प्रक्षालनं गोप्यं देवानामपि दुर्लभम् ।
 केवलं धैर्यमात्रेण देवदेहो भवेत् भ्रुवम् ॥
 यामाङ्गधारणात् शक्तिं यावन्न साधयेन्नरः ।
 बहिष्कृतमहधैर्यवृत्तिस्तथावन्नैव न जायते ॥ ४ ॥
 दन्तमूलं जिह्वामूलं रभ्यं च कर्णशुम्भयोः ।
 कपालरन्ध्रं पञ्चैते दन्तधैर्यवृत्तवर्धनयोः ॥ * ॥
 प्रयोगः ।
 “खादरेण रसेनाथ सृष्टिकाभिश्च शृङ्गभिः ।
 मार्ज्येदन्तमूलञ्च यावत् क्लिप्त्विषमाहरेत् ॥
 दन्तमूलं परं धैर्यवृत्तवर्धनं योगसाधने ।
 नित्यं कुर्यात् प्रभाते च दन्तरक्षाय योगवित् ॥
 दन्तमूलं धारणादिकार्येषु योगिनां यतः ॥ १ ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि जिह्वाशोधनकारणम् ॥
 जरामरणरोगादि नाशयेत् दीर्घलम्बिका ।
 तर्जनी मध्यमानांमा अङ्गुलित्रययोगतः ॥
 वेशयेद्दन्तमध्ये तु मार्ज्येदन्तकामलम् ।
 शनैः शनैर्मार्ज्यित्वा कफदोषं निवारयेत् ॥
 मार्ज्येदन्तवनीतेन दोहयेच्च पुनः पुनः ।
 तदयं लोहयन्त्रेण घर्षयित्वा पुनः पुनः ॥
 नित्यं कुर्यात् प्रयत्नेन रवेरुदयकेऽस्तके ।
 एवं कृते तु नित्यं च लम्बिका दीर्घतां गता ॥ २ ॥
 तर्जनीमध्यमानांमा अङ्गुलित्रययोगतः ।
 नित्यमभ्यासयोगेन नादान्तरप्रकाशनम् ॥ ३ ॥ ४ ॥
 त्रिंशद्द्वयं दन्तेण मार्ज्येद्दालरन्ध्रकम् ।
 एवमभ्यासयोगेन कफदोषं निवारयेत् ॥

नाडीनिर्मलतां याति दिव्यदृष्टिः प्रजायते ।
 निदान्ते भोजनान्ते च दिवान्ते च दिने दिने ॥ ५ ॥
 हृद्घातिं त्रिविधां कुर्यात् दण्डवज्जलवाससा ।
 रश्मादण्डं हरिदण्डं वेतदण्डन्तथैव च ॥
 हृदमध्ये चालयित्वा तु पुनः प्रत्याहरेत् शनैः ।
 कफपित्तं तथा क्लेदं रेचयेद्दूर्ध्ववर्धना ।
 दण्डधैर्यवृत्तवर्धनेन हृद्दोषं नाशयेत् भ्रुवम् ॥ * ॥
 हरिदण्डं वटभुरि ॥ १ ॥
 “भोजनान्ते पिबेद्धारि आकण्ठं पूर्णितं सुधीः ।
 ऊर्ध्वदृष्टिं क्षणं कृत्वा तज्जलं वमयेत् पुनः ।
 नित्यमभ्यासयोगेऽयं कफपित्तं निवारयेत् ॥ २ ॥
 चतुरङ्गुलविस्तारं सूक्ष्मवस्त्रं शनैर्ग्रसेत् ।
 पुनः प्रत्याहरेदेतत् प्रोच्यते धैर्यकर्मकम् ॥
 गुल्मज्वरघ्नीहकुष्ठं कफपित्तं विनश्यति ।
 आरोग्यं बलपुष्टिश्च भवेत्तस्य दिने दिने ॥ ३ ॥
 अपानक्रूरतां तावन्मलं यावन्न शोधयेत् ।
 तस्मात् सर्वं प्रयत्नेन मलशोधनमाचरेत् ॥
 पौतमूलस्य दण्डेन मध्यमाङ्गुलिनापि वा ।
 यत्नेन चालयेद्गुह्यं वारिणा च पुनः पुनः ॥
 वारयेत् कोष्ठकाठिन्यमामाजीषं निवारयेत् ।
 कारणं कान्तिपुष्टोश्च दौषपनं वज्रिमण्डलम् ॥ * ॥
 जलवस्त्रिः शुष्कवस्त्रिर्वस्त्री च द्विविधौ स्मृता ।
 जलवस्त्रिं जले कुर्यात् शुष्कवस्त्रिं क्षिती सदा ॥
 नाभिमग्नजले पायुं न्यस्तनालोक्तटासनम् ।
 आकुञ्चनं प्रकाशञ्च जलवस्त्रिं समाचरेत् ॥
 प्रमेहञ्च गुदावर्तं क्रूरवायुं निवारयेत् ।
 भवेत् सूक्ष्मन्देहश्च कामदेवसमो भवेत् ॥ * ॥
 न्यस्तनालोक्तटासनं ऊर्ध्वदृष्टिं हस्तं दत्त्वा
 शारङ्गवदुदरं कुर्यादित्यर्थः ॥ १ ॥
 “वस्त्रिं पश्चिमतानेन चालयित्वा शनैः शनैः ।
 अश्विनीमुद्रया पायुं आकुञ्चयेत् प्रकाशयेत् ॥
 एवमभ्यासयोगेन कोष्ठदोषो न विद्यते ।
 विवर्धयेत् जाठराग्निं आमवातं विनाशयेत् ॥ २ ॥
 वितस्त्रिमानं सूक्ष्मसूत्रं नाशानाले प्रवेशयेत् ।
 मुखान्निर्ममयेत् पश्चात् प्रोच्यते नेतिकर्मकम् ॥
 साधनान्नेतिकर्माणि खेचरीसिद्धिमाप्नुयात् ।
 कफदोषा विनश्यन्ति दिव्यदृष्टिश्च जायते ॥ * ॥
 अमन्दवेगे तुन्दञ्च आमयेदुभयार्थयोः ।
 सर्वं रोगान्नहन्तीह देहानलविवर्धनम् ॥ * ॥
 इति नौलिकी ॥ * ॥
 “निमेषोन्मेषकं त्वक्का सूक्ष्मलक्ष्यं निरोक्षयेत् ।
 यावदशु निपतति त्राटकं प्रोच्यते बुधैः ॥
 एवमभ्यासयोगेन शाश्वती जायते भ्रुवम् ।
 न जायते नेचरोगो दिव्यदृष्टिप्रदायकम् ॥ * ॥
 सौत्कृत्य पीत्वा वक्त्रेण नासानालैर्विरेचयेत् ।
 व्युत्क्रमेण व्युत्क्रमेण सौत्क्रमेण विशेषतः ॥
 भालभानिं त्रिधा कुर्यात् कफदोषं निवारयेत् ॥
 इड्या पूर्येद्वायुं रेचयेत् पिङ्गलया पुनः ।
 पिङ्गलया पूर्यित्वा पुनश्चन्द्रेण रेचयेत् ॥
 पूरकं रेचकं कृत्वा वेगेन न तु धारयेत् ।
 एवमभ्यासयोगेन कफदोषं निवारयेत् ॥ * ॥
 नासाभ्यां जलमाकृष्य वक्त्रेण रेचयेत् पुनः ।

पायं पायं प्रकुर्व्येत् स्नेहदोषं निवारयेत् ॥
 न जायते वार्धकश्च ज्वरी नैव प्रजायते ॥
 इति चरणसंहितायां षट्कर्मशोधनं प्रथमो-
 ऽध्यायः ॥
 षट्कर्मार्थः [न] पुं, (षट् कर्माणि यजनदीनि
 यस्य । यागादिभिर्युतो ब्राह्मणः । इत्यमरः ।
 तथा च ।
 “इत्याध्ययनदानानि याजनाध्यापने तथा ।
 प्रतिग्रहश्च तैर्युक्तः षट्कर्मो विप्र उच्यते ॥”
 षट् कर्माण्यस्य इति बहुव्रीहिः । इति भरतः ।
 षट्कूटा, स्त्री, भैरवीविशेषः । यथा,—
 अथ षट्कूटा भैरवी ।
 “डाकिनो राकिनो बीजे लाकिनो काकिनो-
 युगम् ।
 साकिनो हाकिनो बीजे आहृत्य सुरसुन्दरि ॥
 आयुमैकारसंयुक्तमन्यदौकारमण्डितम् ।
 शक्रस्वरान्वितं देवि तार्त्तीयं बीजमालिखेत् ।
 बिन्दुनादकलाक्रान्तं त्रितयं शैलसम्भवे ॥”
 तृतीयबीजं सविसर्गं इत्यपि केचित् । तन्वा-
 न्तरे ।
 “जरौ क्षामादनं जीवं शिवमत्र त्रिधा लिखेत्
 अर्केण मायाशक्राभ्यां क्रमात्तं मण्डितं कुरु ॥
 बिन्दुनादान्वितं चाद्यहयमन्यं विसर्गवत् ।
 ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि सर्वभूतनिष्कन्तनम् ॥
 बालसूर्यप्रभां देवीं जवाङ्गुलसमसन्निभाम् ।
 मुण्डमालावलोरस्यां बालसूर्यसमांशुकाम् ॥
 सुवर्णकलसाकारपीनोन्नतपयोधराम् ।
 पाशाङ्गुलीपुस्तकञ्च तथा च जपमालिकाम् ॥”
 दधतीमिति शेषः ।
 “हिरावृत्ता षडङ्गानि विधाय परमेश्वरि ।
 यन्मस्या वरारोहे त्रिकोणं तत्पुटं लिखेत् ॥
 वहिरष्टदलं पद्मं रविपदं ततो लिखेत् ।
 चतुरस्रं चतुर्द्वारमेव मण्डलमालिखेत् ॥
 षडङ्गावरणं देवि । पूजयेत् पूर्ववच्छिवे ।
 रत्यादि त्रितयं देवि त्रिकोणे परिपूजयेत् ॥
 डाकिन्याद्याश्च षट्कोणे वसुपते ततः परम् ।
 ब्राह्मणादि युगलं पश्चाद्दरविपते ततः परम् ॥
 बालायाः पौठशक्तीस्तु वामाद्याः पूजयेत्
 क्रमात् ।
 चतुरस्रं लोकपालान् सायुधान् परमेश्वरि ।
 अनेनैव विधानेन नित्याख्यां भैरवीं यजेत् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥
 षट्कोणं, स्त्री, लग्नात् षष्ठ्यहम् । तत्तु रिपु-
 स्थानम् । यथा,—
 “पातालं हिबुकां चैव सुहृदभ्यस्तुर्थकम् ।
 त्रिविकोणञ्च नवमं दुश्चिकं स्यात् तृतीयकम् ॥
 धोस्थानं पञ्चमं त्रैयं यामितं सप्तमं स्मृतम् ।
 द्युनं द्युनं तथास्ताव्यं षट्कोणं रिपुमन्दिरम् ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥
 (षट् कोणा यस्य ।) वज्रम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ षडसन्तन्त्रीतो यन्मभेदः । यथा,
 गणेशयन्त्रम् ।